

ГЭЙШАГИЙН ДУРСАМЖ

БҮЛЭГ 1

Бид цэцэрлэг рүү харсан нам гүмхэн өрөөнд суугаад, ногоон цайгаа оочлон аль эрт болж өнгөрсөн зүйлийн тухай хөөрөлдөж буйг төсөөлөөд үз дээ.

Би танд: Энэ хүнтэй уулзсан өдөр миний амьдралд азтай ч, эзтэй ч тохиолдол байсан гэж хэлэх байна. Үүний дараагаар та аягаа тавьж, надаас чухам ямар нь байсан юм бэ, азтай нь уу, эзтэй ни уу, энэ хоёр чинь зэрэг болдоггүй биз дээ гэж асуух байсан байхаа. Энэ нь наргиантай санагдавч би тантай санал нэг байна. Гайхалтай нь үнэндээ Танака Ичиротой уулзсан нь амьдралын минь хамгийн сайхан бас хамгийн муу өдөр болсон юм. Ноён Танака надад ер бишийн, гараас нь ханхлах загасны үнэр нь хүртэл сүрчиг шиг санагдаж байсан билээ. түүнтэй уулзаагүйсэн бол би хэзээ ч гэйша болохгүй байсан гэдэгтээ итгэлтэй байна.

Би Киотод зориулагдан , бас Киотогийн гэйша болох гэж төрж, хүмүүжээгүй. Би Япон далайн Иоридо хэмээх жижигхэн хотын загасчны охин. Би энэ насандаа Иоридогийн тухай, өссөн орон гэр, эцэг эхийнхээ тухай цөөхөн хүмүүст ярьсан. харин гэйша болсон, гэйша байх тухай хэнд, хэзээ ч яриагүй билээ. Ихэнх хүмүүс миний ээж, эмэг эхийг минь хүртэл гэйша байсан байх гэж таамагладаг бөгөөд намайг хөхнөөс салмагц л бүжиг хийлгэж сургасан байх гэж боддог бизээ. Ингэхэд хэдэн жилийн өмнө , нэгэн ноёнд сакэ аягалж байтал саяхан Иоридо яваад ирсэн тухай ярьлаа. Би өөрийгөө далайн чинадаас ирсэн шувуу шиг , ярьж суугаа хүн маань түүний үүр хаана байгааг мэддэг юм шиг санагдаж билээ. сандарсандаа би бие барьж чадалгүй

-Иоридо! тэнд чинь би өссөн юм гэж дүү алдаж билээ. хөөрхий тэр ноёны царайд ямар гээчийн төрх байдал илэрсэн гээч! Миний үг түүнийг үнэхээр цочирдуулж, инээмсэглэх гэсэн боловч чадахгүй байлаа.

-Иоридо юу? гэж асуугаад, байж боломгүй юм гэв. Би хэн нэгэн хүнд бодсоноо илэрхийлэхдээ нүүрний дүр төрхөө ёноь багтай төстэй болгож сурах гэж их оролдож байж сүрсэн бөгөөд түүнийгээно инээмсэглэл гэж нэрлэсэн юм. Одоо тэр аргаа хэрэглэхээр шийдсэн маань хэрэг боллоо. Ноён амьсгаагаа дуутайхан гарган аягатай сакэг хөнтөрж:

-гайхалтай юм гэж дуу алдаад, инээлээ.

-Чи Иоридо шиг угаадасны нүхэнд өслөө гэж үү? Энэ нь хувинд цай чанасантай агаар нэгэн. Тэр инээд алдангаа:

-Саюри-сан ягаад ийм инээдтэй байдгийг чинь мэдлээ. Заримдаа наргиантай, сонин түүхээ яриад үнэн болсон явдал гэж намайг итгүүлэхийг дөхдөг шүү дээ гэв. өөрийгөө хувинд чанасан цай шиг гэж бодоход аятайхан биш ч гэлээ бараг үнэнд нийцэж байлаа. Иоридод өссөн талаар би юу ярихав дээ. Тэнд ер нь хүн бага очдог, бас диваажингийн орон ч биш дээ. Иоридогийн хүмүүсийн хувьд тэндээс явах бололцоо бараг байхгүй. Харин намайг яаж ховхорж чадсаныг минь та сонирхох магад. Эндээс л миний түүх эхэлсэн юм.

Иоридогийн загасчны жижиг тосгонд, үргэлж салхи үлээх хадан тсохионий дэргэдээсөгтөж гуйвсан хунь шиг байшинд би осож бойжсон юм. Далай үргэлж хажууд исэгэрэн амисгаалж, уы уы битүүхэн найтаах ни их хүчтэй ханиад туссан юм шиг хүүхэд ахуй тсагт мини санагддагсан. Ус тсатсруулан хүчтэй үлээх салхийг би тэгж тосоолж байлаа. Далай манай жижигхэн байшин руу уы уы хүчтэй найтаан тургиж, арагш ни

хазайлган гомдоож байна гэж боддог байлаа.Хэрвээ тэсэг мини хуучин муу завинийхаа хугархайгаар дам нуруу хийж тулаагүй бол байшин мини нэг л мэдэхэд нурж унах байсан байх.Унэндээ ууний дараа байшин маани таяг тулсан холчуу овгонийг санагдуулах болчихлоо.Ийм гуйвж дайвсан байшинд би нэг хэвийн уйтгартай амидралаар амидардаг байв. Би торолхийн л этсэг, эгчтэйгээ биш ээжтэйгээ л их адилхан байсан.Миний эхийн нүд ни ёпончуудад голдуу байдаг чиг хүрэн биш,онтсгой тунгалаг саарал онготэй байв.Би бур бага байхдаа ээжийн мини нүдийг хэн нэгэн хатгачихаад түүнээс ни бэх гоожчихсон гэж боддог байлаа. Узмэрч нар нүдний дотор их хэмжээний ус байгаагаас тсайруу онготэй болдог гэж тайлбарладаг байв. У снн тийм их байснаас бусад дорвон бодис ни унэндээ бараг байхгүй,тэгээд ээжийн мини зан араншин сул илэрч байсан байх.Тиймээ байгали дэлхий түүгээр даажигнажээ. Эжий мини эхийнхээ бултсгар уруул,Этсгийнхээ онтсоглосон шанааг овлон авсан учраас нуур тсарай ни хунд гэгчийн жаазанд хийсэн гоёмсог ганган зураг шиг болжээ. Этсгийх ни нуурийг чимж байдаг отгон сормуус эхийнх шиг ни гайхалтай саарал нүдийг хүрээлж, харин хартсийг ни ноомой нурмагар болгожээ. Оорийх ни зан араншинд ус, этсэгт мини мод давамгайл байснаас бие биенээ нохохийн тулд аавтай ни гэрэлсэн тухай Ээж яридаг байжээ. Этсгийг мини мэддэг хумуус түүний юн тухай яриж байгааг ойлгодог байсан. Ус нэг газраас ногоо руу түргэн үрсаж , гулсан орж болох ан тсавийг байнга олдог. харин мод ни эсрэгээр, газартаа бат бэхлэгдсэн байдаг.Этсэгт мини байгали огоомор байсан.Тэр загасчин хүн учраас модний зан араншин ни усний аюлд амархан зохитшод нолоолдог байээ. Этсэг мини далайгаас хэзээ ч холдохгүйг хичээдэг байсний учир энэ байх.Түүнээс ханхлах далайн үнэрийг халуун ус ч арилгаж чаддагүй байлаа.Тэр загасчлаагүй уйдээ уудний харанхуй ороонд, шалан дээр суугаад загасний тороозасч суудагсан.хэрвээ тор унтаж байгаа амитан байсан болэтсгийн мини алгуур ходолгоонтуунийг сэрээхгүй байсан.Нуур ни олон гүнзгий атираатай,салаа мочир болгонд ни шувуу ондогlochихсон модтой адил харагдана.Атираа бур ни ямар нэг шаналгаа,зовинолтой холбоотобайсан бай.Тэрээр байнгийн зовлонгоосоо блоод маши ихядарсан хараддагсан.

Би 6-7 орчим настай байхдаа этсгийнхээ тухай санамсаргүй нэгэн зүйлийг мэдсэн юм.

Би түүнээс нэг удаа:

-Аав та ягаад ийм их хогширсон юм бэ? гэж асуув.

Тэр нүдээ оргож , сормуусаа нүдээ тойрсон жижиг шүхэр шиг болгоод, толгойгоо сэгсэрч,гүнээр санаа алдан:

-Мэдэхгүй ээ гэв.

Ийм асуултийг би бас эхдээ тавихад тэрээр хартсаараа дараа болё гэж ойлгуулав.Дараа одор ни эжийи ю ч хэлэлгүй намайг дагуулан тосгон руу чиглэн явсан аа ойд байха булшний зуг эргэв.Бид надаас хамаагүй ондор оршуулгийн самбартай,дээрээсээ доошоогоо дүүртэл,ханзаар хар бэхээр бичсэн бичигтэй,гүрвэн булшний дэргэд ирлээ.Тэр үед би донгож сургуулид явж эхэлж байсан болохоор сайн уншиж сураагүй байв. Эжий мини нэг хавтан руу зааж:

Сакамато миноругийн эхнэр Матсу гэж уншлаа. Сакамату минору гэдэг ни манай этсгийн нэр л дээ.1919 онд 24н насандаа нас барсан гээд, оор нэг хавтанг зааж:

-Сакамату миноругийн хүү Иничиро,1919 онд 6 настайдаа нас барсан.

Суулчийн хавтан дээр, мон дээрхийн адил бичээд,нарийг ни Масао,Знастай гэжээ.Этсэг мини олон жилийн омно гэрлсэн байсан богоод гэр бүлийнхэн ни бүгд нас барсан

ажээ.Сүүлжд ни энэ булшүүд руу дахин ирж хажууд ни зогсож байхад уйтгар гуниг гэдэг хчихнээн хунд болохийг анх удаа мэдэрсэн л дээ. Гантшан хормийн омно хонгохон байсан бие мини гэнэт 2 дахин хундэрч, эдгээр булшнууд оортоо татаж байх шиг санагдаж байсан.

Этсэг эхийн мини үс, модний холбоосний ачаар бодисийн азтай зохилдолгоотой хүүхдүүд энэ хорвоод мэндэлсэн байна.Тэр үед би эжийтэйгээ дэндүү адилхан байсан богоод ёр бишийн нүдийг ни овлож,Сатсу болохоор этсгээсээ авж болох бүхнийг авсан байгаа юм.эгч мини надаас 6 насаар эгч болохоор надад зовшоордоггүй олон зүйлийг эгчийн хувид хийж болдог байв.Гэвч эгч мини энгийн ходолгоонийн томоохон үйл явдал болгон хувиргаж чаддаг онтсгой шинж цчанартай хүн.Шол аыгалахийг гуйвал шолний хагсан ни тохиолдлоор аыганд орох жишээтэй.Эгч нэг удаа загасанд бие зушчихлээ.Загасн тсэвэрлэж байхдаа хутгаар биш ,зовхон загасаар гээд бодчих.Тэр тосгоноос тсаасанд боосон загас бариад үулнаас бууж ирж байж л дээ. Сатсугийн гараас боодол ни гулсаж ухол дээр унахдаа сэлүүр ни холийг ни зусчихсэн гэсэн.Этсэг эх хоёр мини Сату бид 2оос гадна хүүхэдтэй болохийг хүсч байсан гэн билээ.этсэг мини загасан дагуулж явах хүүтэй болохийг мороодж байж.Гэвч намайг донгож 7 настай байхад эжий мини овдож эхэллээ.Ясний хавдар юмуу даа,энэ тсаг мочоос эхлээд түүний яж байгааг би ойлгохоо болисон.Түүнд овчиноо мартаход ни тус болдог тсорийн гантс зүйл ни нойр байсан богоод хоногийн ихэнхийг муур шиг унтаж онгороонэ, сэрмэгтс л гиншиж эхлэнэ.Эжий мини ю ч юм бэ түргэн оорчлогдож байсан боловч ,түүний биэ махбодид үс давамгайлдаг болхоор эдгээр оорчлолтууд ни тугшууртэй санагддаггүй байв.Эжий мини заримдаа амархан түрж эхлэнэ, мон дорхоноо л эргээд жин нэмнэ.Харин намайг 9 настай болоход нүүрний яс ёрдойгоод уридийн жиндээ хүрэхээ болисон доо. Овчноосоо болж үс ни алга болсон биз дээ,би л тааварлаж мэдээгүй болхоос бис.Далайн шуулсэг замаг хатахаараа үйрж бутардаг шиг ээжийн мини бие махбоди гол чанараа алдсаар байв

Нэгэн удааа би үүдний харанхуй орооний шалан дээр суугаад оглоо барисан хүрэлзгэний тухай дууг аылж байтал,хаалганий тсаанаас:

-Хооы,хаалгаа онгойлгоорой, эмч Миура байнаа! гэх дуу гарав

Миура эмч манай загасчний тосгонд 7 хоногт нэг удаа ирдэг богоод ээжийг овчилсоноос хойш манайд заавал орж ирдэг болсон юм. Тэр одор далай шуургатай байснаас этсэг мини гэртээ байлаа. Тэр оорийн байнга л сууж байдаг газраа, шалан дээр суугаад аалз хэлбэрийн гараа торонд шургуулчихсан байв.Этсэг мини над руу харан 1 хуруугаа гозойлов.Энэ ни намайг хаалгаа тайлж ог гэсэн уг л дээ.Манай тосгонийхон эмч Миураг чухал хунд тоотсдог.Тэр токиод суралтсаж, хэн хүнээс илуу хытад ханзийг мэднэ,миний мэтийн амитнийг тоож харахааргүй барда нэгэн л дээ.Намайг хаалгаа тайлж огоход ,шаахайгаа сугартал халтирсанаа, намайг ыр ажиглалгүй байшин оод явав.

-Чам шиг одоржингоо далай дээр загасчлан сууж амидрахийг хичнээн хүснэ вэ, сайхан даа! Мүүхай одор бол амраад л ... Эхнэр чин унтаж байна аа даа нэг үзчихвэл зүгээр юмсан,харамсалтай байна гэж аавтай ярилаа.

-Тиймуу? гэж этсэг мини асуув.

-Дараачийн долоо хоног би ирэхгүй юмаа. Чи сэрээчих үү дээ?

Этсэг мини гараа торноос салгах гэж жаахан саатсанаа, этсэст ни босов.

-Чио сан эмчид тсай авчирж огооч гэв.

Тэр уйд би Чио нэртэй байсан, хэдэн жилийн дараа гэйша Саюри гэдэг нэрээр мини хумуус мэднэ дээ. Аав, эмчтэй хамт ээжийн унтаж байсан ороонд оров. Би тэдний яриаг хаалганий тсаанаас сонсох гэсэн боловч бүтсэнгүй ээ. Эжийн ёлох гинших ни сонсогдоод, тэдний яриаг ёр дуулж чадсангүй. Би тсай чанаж эхэллээ. Удалгүй аав, эмч хоёр гарч ирээд ширээний ард суулаа.

-Сакамато-сан, чамд нэг юм хэлэх тсаг ни болжээ. Чи тосгоний нэг эмэгтэйтэй уулзаж ярилтсах шаардлагатай байна. Түүнийг Сужи гэдэг байх. Авгайдаа зориулж сияхан даашинз захиалах хэрэгтэй.

-Эмчээ, надад монго байхгүй ш дээгэж этсэг мини хэлэв.

-Суулийн үед бид бугдээрээ ядуурч байна л даа. Би чамайг ойлгож байна. Гэвхц чи эхнэрийнхээ толоо үүнийг хийх хэрэгтэй. Одоодгийн омссон шиг хуучин даашинзтай үхэж болохгүй биз дээ.

-Удахгүй онгорох ни үү?

-Хэдэн долоо хонгойин дараа болж магадгүй л дээ. Тэр аймар их овхцтэй байна. Насан этсэслэж овчин зовлонгоосоо ангижрана даа хоорхий.

Уунийг сонсоод тэдний дууг ч ялгахаа болилоо. Сандран тэвдэн, далавчаа дэвэх шувуу шиг, чих шүүгиад явчихлаа. Магадгүй энэ ни мин ий зүрх ч ингэтлээ тсохилсон юмуу, мэдэхгүй ээ. хэрвээ та сумд орчихоод гарах газраа олохгүй бгаа шувууг харж байсан бол миний сэтгэл санааний байдлийг тосоолж чадна. Би урид ни ч эжий мини үхчихвэл ю болж болохийг ойр орихпон тосоолж боддог л байсан л даа. Гэхдээ уунийг манай муу байшинг залгиж мэдэх газар ходлолтийн хэртэй л тосоолдог байсан байх Ийм үйл яб=вдлийн дараахи амидралийн тухай одоо тосоолон бододход бэрх юм даа.

-Би л түрүүлж үхнэ гэж боддогсон гэж этсэг хэлэв.

-Сакамато-сан, чи залуу хүн биш боловч бие сиатай юмаа. Чи дахиад доров юум үү таван жил давгүй явчихна. Эхнэрт чин зориулж эм орхилоо, хоёрийг шууд огч болно шүү.

Тэд дахиад эмний тухай жаахан яриж байснаа эмч гарч явлаа. Аав мини тсаашаа харан сууж, дуугүй л байгаад байв. Тэр тсамтсгүй сууж байсан болохоор ариснийх ни үрчгэр, хуниас ни харагдах аж. Этсгийгээ удаан харах тусам элдэв сонирхолтой хэлбэр, дүрсийн тсуглуулга мэт харагдана. Нуруу ни овон товонтой замтай тостэй, онгоо алдсан толботой толгой ни бытс унасан жимс шиг, гар ни болохоор хуучин арисаар ороосон саваа мод шиг харагдана. Эжий мини үхчихвэл би яж түүнтэй нэг гэрт амидрах билээ. Би хаашаа ч явах бодолгүй байсан боловч, этсэг мини энд амидрах угуйгээс үл хамааран, эжий мини байхгүй бол энэ байшин хоосон болно. Аав хэсэг хугатсааний дараа миний нэрийг шивнэн хэллээ. Би араас ни очоод тонгойлоо.

-Би чамд нэг чухал юм хэлэх ёстой гэв.Түүний нүүр чухамдаа хошчихжээ.Нуд ну жолоодлогогүй болсон гэлтэй эргэлдэнэ.Эжийг мини тэнгэрт халихийг хэлэх л гэж аав үгээ олж ядаж байна гэж бодтол харин тосгон руу явж тахилийн ширээнд зориулж жаахан гүгэл авчирахийг гуйлаа.Гал тогооний хажуугийн ороонд ,хуучихн авдар дээр гэр бүлийн буддагийн шүтээн найдаг ногоод маниа муу майжиг байшингийн тсорийн гантс үнэт зүйл ни тэр байв.Баруун диваажингийн бүрхан Амидийн болхи модон сийлбэрийн омо манай насан этсэс болсон этсэг овгодийн нэрийг товдоор бичсэн жижигхэн оршуулгийн самбар байдаг.

-Аваа тэнд ю ч байхгүй гэжүү? Этсгийгээ хариу хэлэх гэж бодтол зовхон хаалганий зүг толгой дохив.Манай гэрээс тосгон хүртэл зам хадан хысаанийн хажуугаар эргийн дагуу гардаг.Ингэтлээ тэнгэр муухай байхад тосогн руу явна гэдэг тосоолшгүй хэтсүү санагдавч сэтгэл дотроо зовоосон хүнд бодлийг хоох мэт хүчтэй салхинд талархаж байсан мини санаанд орж байна.Далай хүрхэрч байлаа.Усний давалгаа хад чулуу шиг, хүртс үзүүртэй хэсэг болон тсатсарч байв.Хорвоо гэдэг эргэн тойрон над шиг л байгаа гэж бодож байв.Амидрла далайн шүүрга мэт хормийн омохон байсан байнга угаан арчиж,эргэж хоосорсон,ул танигдах зүйлсийг ёртонтсод илгээх ажгуу.Энэ тухай анх удаа би бодолхийлэв. Оорийн бодлоос хурдхан салахийг хичээж тосгон харагдах замаар түргэн гэгч гүйлэ.Иоридо бол далайн эргий дагуу байрласан, оршин суугчидтай бытшан зогсоол , суурин газар.Голдуу загасчдаар дүүрэн байдаг байтал энэ одор далайн мандал дээрх бытшан тсох хорхой мэт хэдхэн жижиг зави наашлан байх ни харагдав.Шүүрга аажмаар ширүүсч хүрхрэх дуу ни спмспгдож эхэллээ. Загасчдийн дүрс бүрэлзэн,ажмаар борон хошигний тсаана үзэгдэхгүй боллоо.Араас мини шүүрга хоон ирж буйг би ажиглаж болохоор байв.Анхний унасан дусал бодно шувууний ондогний дайтай санагдсан ч хэдэн хормийн дараа би далайд шумбасан мэт нэвт норлоо. Иоридо гантшан замтай , тэр ни Ыпон тэнгисийн эргийн далайн бүтээгдэхүүний компаний хаалганд тулна. Замийн дагуу байшингууд эгнэх богоод , заримийг ни жижиг дэлгүүр болгон ашиглажээ.Би гүгэл авахаар Окадагийн байшингийн эгрэг талийн замийг хондлон гарахдаа шавартай газар халитран,мүхлаг тэрэгний омо хажуугаараа унаж, хэсэг хугатсаанд ухаан алдсан байв.Байнга л нулиммаар санагдаад байснийг санаж байна.Дараа ни хумуусийн дуу гарч хэн нэг ни нуруугаар мини эргүүлэн босгож хаашаа ч юм бэ аваад явахийг мэдэрсэн.Загасний үнэр ханхлаад байхаар ни Ыпон тэнгисийн эргийн далайн бүтээгдэхүүний компанид ирснийг ойлгов.Пад,пад хийх чимээ сонсдовШирээнээс тортой загасийг шалан дээр хаяд, намайг нылтсганасан ширээн дээр хэвтүүлэв.Би гэдэг шалба норчихсон, тсусандаа хутгалдсан,шавар шавхай болсон хол нутсгэн тариачний хувтсастай амитан байлаа. Би үүнийгээ мэдэж байлаа.Гагтшуу энэ учрал бүх амидралийг мини орвонгоор ни эргүүлнэ гэж мэдсэнгүй ээ.Ийм л нохтсол байдалд ноын Танака Ичирогийн нуур тсарайг анх харсан ым. Би ноын Танакаг манай тосгонд олон удаа харсаан.Тэр эндээс холгүйхэн орших томоохон сууринд амидардаг байсан богоод тэднийх Ыпон тэнгисийн эргийн далайн бүтээгдэхүүний компанийг эзэмшдэг байсан болохоор тэр Иоридод одор болгон ирдэг байв. Тэр тариачний хувтсас омссон загасчдийг бодвол эрэгтэй хууний кимоно,омд омссон,самурайн торх байдлийг надад санагдуулна.Түүний арис ни бомбор мэт уын зоолон,толигор,шанаа ни шарсан загасний шажигнах халис шиг гылалазан харагдах аж.Урид омо ни түүнтэй гудамжинд тохиолдлоор тааралдахад надад ёр бишийн харагдана.Би дандаа зогсч хардаг

байсаан.би нылтсганасан ширээн дээр хэвтэж, харин ноын Танакаминий толгойг сэгсэрч,нуур тсарай ажиглан харж байлаа. Гайхан харах миний саарала нүдний хартстай хартс ни гэнэт тулгарав.тэр намайг эрээ тсээргүй охин хэмээн бодож тоомжиргүй инээмсэглэх ым уу, эсвэл зүгээр л хартсаа буруулан оор тийш харж болох байсан ч, бүр ороонд хэдийгээр дулаахан бугчим агаартай байсан ч, нуруу руу хуйт даатал буд руу мини удтал ширтлээ.

-Оо,овгон Сакаматогийн бага охин шив дээ, чамайг танилаа гэж этсэст ни хэлэв. Ноын Танака эргэн тойрноо байгаагаар ни хүлээж авдаг ни хүүхэд надад ч тодорхой байлаа. Миний этсгийнх шиг гайхсан хартс туунд хэзээ ч байгаагүй.Нарсний гол ишнээс гоожих давирхайг ажиглаж,Уулний тсаанаас тэмдэгрэн харагдах гэрэлт тсагирагийг нар хэмээн тааварлаж,нүдэнд торж мэдрэгдэх ётсонтоор амидардаг ни ылгарах онтслог ни юм шиг надад санагдсан.Тэр гудамжинд байгаа хүүхдүүд, шавар шавхай, модддиг харж ажиглаж байснийг би мэднэ .Гэхдээ намайг али нэг тсагт ажиглаж байсан гэж бодох ымар ч үндэс байгаагүй юм.Магадгүй тэгээд ч надтай ыриж эхэлмэгст ни би тсочирдсондоо уйлчихав.Ноын Танака намайг ондийлгоож суулгалаа.Намайг гэрт хургэх ни гэж бодтол;

-Тсусаа битгий залги,хонгорхон мини.Ходоодондоо чулуу уусгэхийг хүсэхгүй биз дээ.Чиний оронд би байсан бол тсусаа нулимаж байсан гэж хэллээ.

-Та бидний загсаа тавидаг газар охинийг тсусаа нулим гэж байгаа юм уу гэж нэг загасчин зэвүүтсэв.

Загасчид их шүтлэгтэй,ылангүя олз омог,загастай холбоотой болгонд ни эмэгтэй хүн оролтсоход тэд тун дургүй.Нэг удаа, оглоогуур манай тосгоний нэг загасчин завинд ни тогнлн сүүх охиноо хараад саваагаар зодож, завиа сакэгээр арчиж,ариулж билээ.Бур энэ ни хангалттай биш байжээ.Лам уриж ирүүлэн завиа ариусгаж байсан юм.Энэ ни түүний барисан загастай завинд бага охин ни жаахан тоглочихсоноос болж тэр шуу дээ. Харин одоо ноын Танака загас тсэвэрлэдэг ороонийх ни шалан дээр тсусаа нулимахийг надад санал болгож байдаг.

-Хэрвээ та нар охиний нулимдас загасний гэдийг угаачихаж магадгүй гэж айж байгаа бол гэр оодоо аваад ыв.Надад зондоо байгаа гэж ноын Танака хэлэв.

-Ноёнтоон,хэрэг учир загасний годсэнд байгаа юм биш ээ.

-Та биднийг торсноос хойш, энэ шалан дээр байсанбүх юмнаас хамгийн тсэвэр ни түүний тсус гэдгийг би батлан хэлж чадна.Тийм учраас нулим гэж энэ удаа ноён Танака надад хандаж хэллээ.

Би яхаа ч мэдэхгүй нылтсганасан ширээн дээр сандарсан амитан сүүж байлаа. Нэг талаас ноён Танакагийн хэлснийг зорчихоос айж, нгоо талаар,шалан дээр нулимаж зорих дутаж байлаа.Гэтэл энд байсан хэдэн эрчүүдийн нэг ни хамрийнхаа нухийг хуруугаараа боглоод шалан дээр нусаа нийсэн ни байдлийг хонголж оглсон юм.

Ой гутсанаас аман доторх зүйлээ бариад байж чадсангүй, би тсусаа нулимаж хаыв.Ноён Танакагийн туслах Сужигээсбүсад бу эрчүүдийн дургуй ни хурч орооноос гартсгаалаа.Ноён Танака эмч Миураг авчирахийг Сужид хэллээ.

-Би туунийг хаанаас эрэх юм бэ? Гэж Сужи хэлэх ни надад туслах дургуй байх шиг санагдав.

-эмч саыхан манайд байсан гэж ноён Танакад би хэллээ.

-Танай гэр хаана байдаг билээ? Гэж ноён Танака асуулаа.

-Тсохионий дэргэдэх согтуу юм шиг жижиг байшин .

-Согтуу юм шиг гэдэг чин ю гэсэн уг вэ?

-Согтуу юм шиг гэдэг чин ю гэсэн уг вэ?

-Ыг л согттолоо уучихсан юм шиг хажуу боороороо хазайсан байшин.Ноён Танака энэ мэдээллийг яж ашиглахаа мэдэхгүй,тодорхой тосоолохгүй байв.

-За,Сужи Сакаматогийн согтуу юм шиг байшин руу очоод эмч Миура тэндээ байна уу? Мэд.эмчийг олох хундрэлгүй байх гэж бодож байна.Дуу чимэ сон, хэрвээ хашгирах чимэ гарвал эмч Миура овчтоноо үзэж байгаа ни тэр.т услахаа эмчийн хойноос явуулчихаад ноён Танака ажилдаа ывах байх гэж бодож байлаа.Гэтэл түүний оронд миний дэргэд удаан зогсож, намайг анхааралтай ажиглаж байв.Нуур мини халуу оргиод эхлэхийг би ,мэдэрч байлаа.

-Сакаматогийн бытшан охин мини, нуур чин одоо хаш шиг хохорчихлоо.

Тэр ширэ очиж хайртсагнаас жижигхэн тойл гарган надаа оглоо. Миний уруул хавдаж хохроод нээрээ хаш шиг болжээ.

-Хаанаас ийм ёр бишийн нүд чамд заысан хэрэг вэ? Ягаад аавтайгаа бур адилгуй юм бэ?гэдэг л надад үнэндээ сонирхолтой байна гэв.

-Би ээжийнхээ нүдийг авсан юмаа,харин этсгийн мини нуур дуурэн урчлээтэй болохоор үнэндээ ымар харгддагийг ни мэдэхгүй гэж хариулав.

-Хэзээ нэгэн тсагт чамд бас урчлээ сууна даа.

-Харин зарим нэг урчлээ ни этсгийн гавия Тууний дагз ни их отолсон , гэхдээ ондог ших голгор.

-Этсгийнхээ тухай ингэж ырих ни зохисгүй дээ, гэхдээ үнэн байхаа гэж бодно.

Тууний дараачийн уг намайг улайхад хургэв.

-Толгойнийхоо оронд ондогтэй,урчгэр хогшин хун ийм сайхан охинтой байж болох уу чи хэл дээ? Олон жилийн дараа ч намайг бүгд л үзэсгэлэн тоголдор гэж ойр ойрхон хэлдэг байсан, хэн, хэзээ ингэх болснийг би санахгүй байна. Гэйша эмэгтэйг ёр ни сайхан ч бай, мүүхай ч бай дандаа л сайхан гэж хэлдэг шуу дээ.

Тэр уйд гэйша байдаг гэдгийг мэдэхгүй байсан болохоор ноын Танака сайхан гэж хэлэхэд би итгэсэн л дээ.Эмч Миура уруулийг мини эмчилсэний дараа, аавийн авчируулахаар явуулсан гүгэлээ худалдан аваад тоймгүй их сэтгэл ходолчихсон амитан гэртээ ирлээ.Шоргоолжний үүр шиг тэгтлээ ихидэвх оргилно чинэ сэтгэж байгаагүй билэ.Ымар нэгэн юманд би анхаарлаа товолруулсэн бола мар байх байсан, гэвч тэгж чадахгүй байлаа. Эжийн тухай үйтгартай бодол,уруулаа гэмтээсэн талаарх болсон явдлийн хооронд ноын Танакагийн тухай стэгэлд таатай бодол ээлжлэн ховорсоор байв.Хадан хысаан дээр очиж далай руу удаан ажиглан зогсоход шуурганий дараах, давалгаа хуртс үзүүртэй чулууг, харин тэнгэр хурэн онготэй шавар шавхайг санагдуулж байлаа. Намайг хэн ч хажуунаас харахгүй байгаад үнэмшмэгтсээ гүгэлээ тсээжиндээ наагаад ноён Танакагийн нэрийг гоы сонсголонтой аылгуу болох хуртлэ дахин давтан хэлж байлаа, Энэ ни т*н*г явдал үнэхээр т*н*г харагдаж байгаа гэдгийг би ойлгож байсан. Гэхдээ ичингүйрэх бытшан охиноос та ю хүсэн юм бэ? Оройн хоолний дараа аав тосгон руу загсачид Ыпон шатар тоглохийг харахаар явж, бид дуугүйхэн гал тогоогоо тсэвэрлэв. Би ноын Танакагийн үлдээсэн сайхан сэтгэгдлээ сэргээхийг орлдсон ч таатай сайхан бодлийг манай гэрийн хуйтэн дунсгэр байдал алга болгож , дахиад л эжийн үхлийн тухай тсэвдэг бодолд эргэн автлаа.хоорхий хэдийд эжий мини аавийн анхний гэр бултэй зэрэгтсэн тосгоний оршуулгийн газар очих юм болоо? Ууний дараа би ях юм?Эжийг нас барсаний дарааСатсу тууний байрийг эзлэх байх даа?гэсэн бодол толгойд эргэлдэнХувинд үлдсэн шолний үлдэгдлийг хичээнгүйлэн тсэвэрлэх эгчийгээ би харлаа.Эгч мини юмийг харж байгаа ч, үзэхгүй байж чаддаг хун, одоо тэр хэдийнээ тсэвэрхэн болсон хувинг зулгэсээр л байв.Этсэст ни би:

-Сатсу-сан биы нэг л эвгүй байна аа гэв.

-Гадаа гараад ваннандаа орж дулаатс сгэж тэр хэлээд дийлддэггүй их үсээ нүднээсээ нойтон гараараа гэдрэглүүлэв.

-Усанд ормооргүй байна гэж сороод,

-Сатсу, эжий удахгүй үхэх ни ээ...

-Хараа! Энэ хувин тсуурчихсан байна ш дээ.

-Угүй ээ энэ тсууралт биш, зүгээр л зурагдсан байна, анхнаасаа л ийм байсан шуу дээ.

-Угүй дээ, тэгвэл ягаад хувингаас ус гоожоод байгаа юм бэ?

-Чи усаа асгачихсан юм чин.Би харсан шуу дээ гэв. Энэ уед Сатсугийн тсарайд ихээхэн санаа зовсон байдал илэрч хувингаа хаых санаатай хаалга руу чиглэлээ.

БУЛЭГ2

Маргааш одор ни сэтгэл санаагаа жаахан тайшруулах санаатай, манай байшингаас холгүй орших тсооромд шумбаж сэлэхээр явлаа.Тогтуун сайхан одор тосгоний хуухдууд бараг оглоо болгон ийшээ ирдэг юм.Сатсу ч бас аавийн хуучин хувтсасаар яж ийж хийсэн үсний хувтсасаа омсоод заримдаа тсооромд очдог.Энэ хувтсас туунд сайн таараагүй учир тонгойход л мээм бараг ил гардаг юм. Ховгуудийн нэг ни:

-Фужи уул харахдаг байна, хараач! Хэмээн хорон уг хэлсэн гэж байгаа. Гэхдээ үүнээс оор туунд омсох хувтсас байхгүй болохоор яв гэхэв. Уд дундийн үйд юм идэх уух санаатай би гэр оодоо ывав. Сатсу ч бас хойноос ни ноой шиг гүйдэг ноын Танакагийн туслахийн хуутэй хамт нуураас нилээн эрт ывчихсан байлаа. Тэр хуу али нэг зуг ывахдаа манай эгчийг араас дагаж болно гэх аьтай эргэж хардаг богоод, эгч ч араас ни дагаад гүйчихдэг. Би ч эгчийгээ оройн хоолноос омно олж харахгүй биз дээ гэж бодож байтал гэр руу очих зоргийн дэргэдэх том мод налаад зогсож байв. Миний омно ымар ду зураг харагдсанийг та харсан бол ю болж байгааг та шууд л ойлгох байсан, гэвч би хэтэрхий жижигхэн байлаа. Сатсугийн үсний хувтсас мор хавитсаа ни гогтсоорч, Сужигийн хуу, зарим ховгуудийн хэлсэнээр эгчийн Фужи уулаар оролдож байлаа. Эжийг овдсоноос эхлээд эгч нилээн тариалсан юм. Түүний мээм ни үс шигээ бас л удирдлагагүй болсон байлаа. Харин түүний тэр удирдлагагүй зүйл ни л Сужигийн хуугийн сонирхлийг татаад байгаа ни ю юнаас илүү миний гайхлийг торуулдэг байлаа. Тэр ховгуун мээмийг ни сэгсэрч хажуу тийш татаж, бутсаж байрандаа орохийг ни харж байв. Бусдийг далдаас харах эвгүй гэдгийг би мэддэг байсан ч гэр оодоо очих зам дээрх саадийг яж тойж гарах вэ? Гэнэт ард эрэгтэй хүний дуу гарч:

-Чио-сан чи ягад модон доор сууна вэ? гэв. Нуураас бутсаж ываа ёшон настай, осч торниогүй ных охин бусдаас нуух ю ч угуй юм чин ымар хувтсастай байсан гэж санана. Зам дээр ывган суусаар байгаа нутсгэн бие алгаараа чадах чинээгээр таглахийг оролдсон намайг эргэн харахад ноын Танака зогсож байв. Тэр үйд намайг оор хэн ч тэглээ ичээхгүй байсан биз.

-Ынз ни энэ танай гуйвсан байшин мон уу? Гэж урагш гараараа зааж хэлээд:

-Энэ ховгуун Сужигийн хуутэй адил юм. Ажил ихтэй байх шиг, дэргэдэх хин ни хэн бэ? гэв.

-Энэ миний эгч ээ, ноын Танака. Тэднийг ывахийг хүлээж байна. Ноын Танака хоолойгоо чангахан засч дуугартал Сужигийн хуу, араас ни эгч маани гуйж алга болов.

-Зам чолоотэй боллоо. Гэртээ очиж хувтсасаа омс. Эгчтэйгээ уулзахаараа энийг огоорэй за ю гээд ноын Танака надад тутраганий тсаасанд ороосон загасний толгойн хэртэй боодол оглоо. Тэрээр:

-Энэ хятад овс юм. Уунийг ашиггүй гэж Миура эмч хэлбэл буу итгээрэй. Эгчийгээ эжийдээ бэлдэж огох тсанд нэмж огоорэй гэж хэлээрэй. Овчний ни намдаах болно. Энэ үнэхээр ховор, үнэтэй зүйл шуу. Гматай хэрэглэхийг бодооройдоо гэж хэлэв.

-Тэгвэл би хийж огё. Эгч маани сайхан тсай чанаж чаддаггүй юмаа.

-Миура эмч, чини жийн хунд овчний тухай надад хэлсэн. Эгчийгээ тсай ч сайн чанаж чадахгүй гэж чи ыриж байна. Этсэг чиних настай хун, Чио-сан чи ях болж байна аа? Чамайг одоо хэн халамжилж байгаа вэ?

-Би оортоо халалмж тавиж чаднаа.

-Би чамаас олон ах нэг хүнийг мэддэг юм. Түүнийг чамтай ойролцоо насний хүүхэд байхаг этсэг ни нас барж, дараа жил эжий ни бас тэнгэрт халиж,гантс ах ни гантсааранг ни орхиод Осака руу алга болсон юм.Чиний түүхтэй нээрээ адилхан байгаа биз.Тийм уу? Гэж хэлээд үгүйсгэхийн аргагүйи ширүүн харж, энэ хүний нэрийг Танака Ичиро гэдэг юм.Тийм , тэр хунб чин би юм.Хэдийгээр тэр уйд намайг Мориаши Ичиро гэдэг байсан ч, 12той байхад мини Танакагийн гэр бул намайг үрчилж авсан.Одоо би тэдний гэр бүлийн бизнэсийг авч явж,далайн бүтээгдэхүүний компаанийг ни удирддг юм.Этссийн этсэст миний амидрал тэгширсэн гэж хэлж болно.Иймэрхүү зүйл чамд ч бас тохиолдож болох юм даа.

Ахархан хугатсаанд ноын Танакаг ажиглаг харав. Тсал буурал үстэй, хомсогний хоорондох нугалаас ни модний холтос дээрх хагархай шиг...Тэр хун надад хамгийн ухаантай, хорвоогийн хамгийн их мэдлэгтэй хун шиг санагдлаа.Тэгээд миний хэзээ ч мэдэж чадахгүй зүйлийг мэддэг хун, би амидралдаа хэзээ ч туун шиг намбалаг сойлтой болж чадахгүй , бас би түний тсагаан тсэнхэр онгийн кимоно шиг юм хэдэрч үзэхгүй гэж үнэхээр итгэж байлаа. Би гэдэг чин түүний омоно халтардсан овдог, нүүртэй ,ширэлдсэн үстэй, замаг ханхалсан аристаэ, нутсгэн шалдан амитан сууж байлаа.

-Намайг үрчилж авахийг зовшоорох хэн байх вэ дээ гэж бодож байна шуу.

-Чи тэгж бдож байна уу?Гэхдээ чи т*н*г биш охин биз дээ,тиймээ?Чи байшингаа согтуурч гуйвсан гэдэг,аавийнхаа толгойг ондогтэй зүйрлэнэ...

-Гэвч нээрээ ондогтэй тостэй!

-Гэлээ ч гэсэн ингэж ярих ни онтсгүй л дээ. За одоо гуй, гуй , Чио-сан.Чи удийн хоолоо идэх гэж ываа биз дээ, тийм уу? Эгч чин шолтэй хоол хийсэн бол, түүнийхээ асгасан шолгийг шалан дээр хэвтээд долооно биз. Түүнээс хойш би ноын Танака намайг үрчилж авна хэмээн морооодож эхэлдэг энэ бодлоосоо жаахан үүжирдаг байлаа.Намайг амар тайван амидруулах амлалттай ю ч байсан би шуурч авахад бэлэн байлаа.Ылангүя түн хэтсүү санагдсан уйд эжийг овдохоос омоно болсон нэг явдлийс санан дүрсдаг байв. Намайг 4 орчим настай байхад, нэгэн уд тосгонд үхэгсдийн сүнсэнд зориулсан “обон” баырт эжийтэйгээ хамт очлоо.Оршуулгийн газарт хийсэн оройний ыслол,орон суутсний хаалганий омоно түүдэг гал асаасний дараа Синто ариун сумийн омоно тогсголийн арга хэмжээнд оролтсохоор буг тсугларлаа. Ариун сумийн хашааг тсаасан дэнлүү модонд олгож чимсэн байв. Бомбор, лимбэний аыгуунд бид бугдээр бужиглэж байлаа. Этсэт ни ыдарч түйлдсан намайг эжий овор дээрээ сүүлгаж, бүүвэйлж байтал гэнэт салхи дэгдэн нэг дэнлүү шатчихлаа. Тэгээд дэнлүүг олгосон утас галд шатан доош унахдаа, салхинд хооогдон шууд л бидэн руу онхорлоо. Эжий намайг газар буулгаж гараараа галийг үнтраах санаатай оролдов. Галан бомболог газарт хадагдах шиг болсноо дахиад салхи үлээж бидний зүг хоов. Хэсэгхэн зуур биднийг галийн дол тэврэх мэт бурхсэнээ модний зүг онхорч тэндээ шатаж дууслаа. Хэн ч, эжий ч , түлэгдээгүй л дээ.7 хонго юмүү жаахан илуу ч болсон байж магадгүй, намайг үрчилнэ гэсэн мороодол бараг итгэл үнэмшил болж байталл нэгэн орой гэртээ иртэл манайд ноын Танака ирчихсэн, аав тэр 2 ширээний ард оод оодоосоо хараад сууж байв. Тэд их л чухал юм ыриж буйг ни намайг ирэхийг мэдэх сохоогүй байгаагаар ни ойлголоо. Би чагнан, хошиж орхив.

-Сакамато-сан ингээд миний саналийг яж хүлээж авав даа.

-Нобинтон мини мэдэхгүй байнаа. Охидууд мини хаа нэг оор газар амидрана гэдгийг тосоолж чадахгүй байна гэж аав хэллээ.

-Би ойлгож байна гэхдээ бүгдэд чин хэрэгтэй юм даа. Тэднийгээ маргааш үдээс хойш тосгон руу ывуулчихаарай. Ингэж хэлээд нобын Танака ууд руу ывлаа.Бид хаалган дээр морголдоход, би донгож орж ирж байгаа дур үзүүлээ.

-Чио-сан. Би этсэгтэй чин та нарийн тухай ырилтслаа. Сэнзүрү хотийн уулийн хэсэгт манайх байдаг. Иоридогоос нэлээн том хот болохоор чамд таалагдах байхаа.Сатсу-сан та 2 маргааш манайд очоорой. Т а 2 манай гэрийг үзээд жааха охинтой мини танилтсаарай унтсан ч болно.Гантшан шоно шууд ээ, дараа ни гэрт чин хургэж огё. Чи ю гэж бодож байна?гэж Танака нобын хэллээ.

Би ымар сайхан хэрэг вэ гэлээ. Хэн ч одий болтол иймэрхүү зүйл хэлээгүй гэдгийг би байдаг чадлаараа харууллааа. Энэ санал сэтгэлийг мини их ходолгосон болхоор би удтал ухаан бодлоо тсэгтсрүүлж чадсангүй. Эжийг нас барахаас омо нобын Танака намайг оргож авна гэдэгт нэг талаас найдсан мини үнэн боловч ногоо талаар айдас торж байв. Гуйвсан муу байшингаасаа оор хааа нэгэн газар амидарч чадах юм шиг мороодолд автсандаа ичих шиг боллоо. Нобын танакаг явсний дараа гал тогоонд ымар нэгэн ажилтай байх гэж Сатсугийн нэгэн адил хичээсэн ч, эд зүйлсийг ылган таних хундрэлтэй байв. Этсгийнхээ уйлах шиг боглуу дуугарахийг сонсоод, ичих үлай болтол хэдий хугатсаа онгорсон бол буу мэд. Тэгээд арай хийж аав руугаа очих тэнхэлтэй болоод ойртоход али хэдийн хаалганий дэргэд хүрчээ. Маргааш одор ни нобын Танакатай уулзахаар ывахайн омо бохирдсон шаахайгаа хичээнгүйлэн тсэвэрлэж, угаалга үйлдлээ. Тэгээд далай оод ажиглан суухдаа удалгүй амидралдаа анх удаа жижигхэн тосгоноосоо гарч оор ёртонтсийн хэлтэрхийг үзэх болсондоо их л додигор, хэнээс ч хамааралгүй мэт бодолд умбалаа. Сатсу бид 2 далайн бүтээгдхүүний компанид ойртон очиход загасчид барисан ангаа эргийн хавтан дээр буулгаж байлаа. Этсэг мини ч тэдэнтэй хамт ысархаг гараараа загасийг хаман авч сагсанд хийж байлаа. Хоромхон зуур бидний зуг харж тсамтснийхаа хантсүйгаар духаа арчив. Нуур тсарайний байдал ни энэ удаа ёрдийнхоосоо улам ч хүнд, хорзийисон юм шиг харагдана. Дүүрэн загастай сагснуудийг ажилчид зоон авчирч нобын Танакагийн мухлаг тэргэн дээр ачаалж байв.Би тэргэн дээр ниг арч эргэн тойрноо ажиглан суулаа. Ихэнх загасний нүд ни шил болон бултийн голорсон боловч нэг хэсгийнх ни ам ангалзаж, туслаач гэх шиг надад харагдлаа. Би тэнийг зоригжуулах санаатай:

-Бытшан загаснууд мини дээ, Сэнзүрү хотод очно ш дээ! Бух юм сайхан болноо гэв. Гэхдээ тэдэнд үнэнийг хэлээд яхав дээ. Хэсэг хугатсааний дараа нобын Танакагарч ирээд Сатсу бид хоырийг тэргэн дээр гарч хамт суу гэв. Би дунд ни суусан учир нобын Танакад ойрхон, Түүний омссон кимоногийн даавуунийи чанарийг мэдрэхээр байснаасаа нүүр үлайчихлаа. Сатсу ёрдийн афил хэнэггүй тсарайлан, байнга над руу харах мортлоо, юний ч тухай тааварлаагүй мэт байв. Би сагсанд татваганах загаснууд руу байнга эргэн харж ывлаа. Бид Иоридогоос гарч уулийн хажуу оод матсах уйд дугуйн доор том чулуу тээгэлж, тэрэг хажуу тийш түр зуур хазайж далайн алгана зам дээр унаж газар хүчтэй тсохигдсондоо амилчихлаа. Бачимдан татваганах загасийг харж чадашгүй ни. Нулимс

гуйлгэнэсэн нүдэ ноын Танакагаас нуух санаатай буруу хартал тэр мэдчихлээ. Тэр бууж загасаа аваад, бутсаж суумагтс ю болснийг асуув.

-Хоорхий загас гэтэл

-Чи миний эхнэр шиг юм гээч . туунд бараг л үхсэн загас авчирч огдоф , гэтэл хоол үнд хийх гээд хавч юм уу, оор ымар нэгэн зүйл авчирч огоод амитай голтой байвал, нүдний анисага ни бороод, тэдэнд дуу дуулж эхэлдэг гээд л бодчих. Тэгээд ноын Танака миний бодлоор эхнэр ни зохиосон бол уу гэмээр бытшан дуг, дүү ч биш залбирлийг зааж огов. Тэр дуу ни хавчинд зориулсан боловч бид угийг ни загасанд зориулж оорчлоод:

Бытшан алгана мини ээ, бутшан алгана мини !

Буддийн агуу баылагт яран хур!

Тэгээд тсааш ни урид омо миний ёр сонсоогүй буувэйн дуг зааж огов. Тэр дуг бид намхан сагсний ёроолд гантсаараа хэвтэн, товчин нүдэ эргэлдүүлэх халпини загасанд зориулан дуулав.

Тсэтсэрлэг, тариалангийн талбайд шувууд, хонин сурэг бугд л

Бүгдээрээ л унтаж байхад

Сайхан халпини ни унтаарай!

Удэш бүрийн одод

Монгон туягаа гийгуулэн тсонхоор орж ирнэ.Бид явсаар өндөр дээр гарч Сензуру хотыг харлаа.Тэнгэрт бүрхсэн үүлтэй бүүдгэр өдөр байв.Йоридогоос гарч харсан миний анхны ертөнц бөгөөд нэг ч их юм алдаагүй болохыг ойлгов.Далайн булан тойрсон гүдгэрийн дундах сүрлэн дээвэр үргэлжилж,цаашлаад төмрийн өнгө нүднээ алаглав. Далайгаас зайдуу газрын байдал нь сорви мэт гүнзгий гуу татаагүйсэн бол сайхан харагдахаар санж.Сензуру хот заваан өмхий ажээ.Далайгаас хүртэл ялзарсан загас байгаа мэт мүүхай үнэр ханхална. Эргүйн дагуу манай тосгоны дэргэдэх далайн мөгөөрс шиг муудсан ногоо хөвнө.Хагарч холцорсон завинууд бие биетэйгээ тулалдсан мэт харагдах аж.

Ноён Танакаг гарч ирж Японы эргийн далайн бүтээгдэхүүний компаний гол байшинд дуудтал Сацу бид хоёр эргэ дээр суугаад хүлээв.Загасны хэвлийд байгаа юм шиг загас ханхалсан урт хонгилоор бид явав. Хонгилын эцэст буй албан өрөө нь надад таалагдлаа. Бид дээшээ гарах хивсэнцэр дэвссэн хэдэн шатны дэргэд ирлээ. Чухам энэ л надад таалагдсан бололтой. Дээр байрлах шал ендер сэтгэгдэл терүүлдэг юм хойно доо. Гэхдээ ямар ч байлаа гэсэн үүнээс илүүг би үзээгүй байлаа.Одоо бодоход Япон тэнгисийн жижигхэн тосгоны загасны бөөний худалдаачны албан ерее хэн нэгэнд тиймэрхүү сэтгэгдэл терүүлнэ гэдэг инээдтэй л байхгүй юу. Буйдангийн дэргэд тависан зузаан олбог дээр сууж байсан эмэгтэй биднийг ороход өндийгөөд буцаж өвдөглөн эвтэйхэн суув.Тэр эмэгтэй их л настай, бас ч их ууртай харагдах нь үүнээс илүү тайван бус хүн дахин тааралдахгүй биз ээ гэмээр.Эмэгтэй кимоногоо имрэхээ боливол нүднийхээ буланг арчих юм уу хамраа үрээд эхэлнэ.Тэгсэн мөртөө ийм олон хэрэггүй

хөдөлгөн хийж байгаадаа бас эвгүйцэж буйгаа бүх л байдлаараа харуулах аж.Ноён
Танака түүнд хандаж:

-Энэ Чио сан,эгч нь болох Сацу сан гэв.Би бага зэрэг инээвхийвэл,Мэгдүү авгай толгой
дохилоо.Дараа нь хүндээр санаа алдсанаа, шилэн хүзүүн дээрх мэнгээ оройдоод

эхлэв.Би харцаа буруулах гэсэн боловч түүний нүд намайг цоо ширтэнэ,

-За,чамайг Сацу сан гэдэг үү? гэж тэр авхай намайг ажиглангаа хэлэв.

-Сацу нь би юмаа гэж эгч хэллээ.

-Хэдийд төрсөн бэ?

Мэгдүү авхай над руу хараад байх шиг болохоор нь би Сацугийн өмнөөс:

Авхай гараа сунган надад хүргэлээ.Гэхдээ үүнийгээ их л сонин хэлбэрээр эхлээд хацар
руу чичилж хатгаж үзэх үед царайг нь харвал сайн санаа агуулж байгаа бололтой.

-Энэ их хөөрхөн охин юм байна тиймээ? Нүд нь ер бишийн гээч. Бас тэгээд ухаалаг

бололтой юмаа. Дүхийг нь хараачээ хөөе гэснээ эгч рүү эргэн харж:

-За, сайн байна. Үхэр жилтэй гэдэг нь арван таван настай,Сугар гариг, зургаан цагаан
өнгө. Жаахан наашлаарай.

Сацу ойртлоо. Мэгдүү авхай эгчийн нүүрийг харцаараа болон хурууныхаа өндгөөр
шунжиж эхлэв.Сацугийн хамар чихийг хэдэн талаас нь удтал ажиглаж,чихний омгийг нь
хэдэн удаа имрээд,дууслаа гэсэн янзтай над руу эргэв.

-Чамалг бичин жилтэй гэдгийг би хараад л мэдлээ. Чиний уг үндсэнд ямар их ус байнаа.

Найман цагаан өнгө , санчир гариг.Чи тун сайхан охин юм.Нааш ир. Одоо болхоор Сацуг
шинжсэн шигээ чихний омгийг имрэх татах зэргээр намайг судалж эхэллээ.Хүзүүнийхээ
мэнгээ оролдсон тэр хуруугаа надад хүргэлээ гэсэн бодол өөрийн эрхгүй төрөв.Биднийг
шинжиж үзүж дуусаад ноён Танакад зөвхөн түүнд ойлгогдох дохио өгмөгц , тэр хаалга
сайн хаагаад гарав.Мэгдүү авхай Сацугийн цамцыг тайлж, эргүүлж тойруулж,гарыг нь
өргүүлэн,нүрууг нь бас бариж тэмтэрч үзлээ.Би ч царцчих шиг боллоо.Гэхдээ би Сацуг
нүцгэн байгааг урьд нь харж байсан боловч Мэгдүү авхай эгчийг минь,Сужийн хүүгийн
өмнө өөрөө хувцасаа тайлдгаас илүү ичгүүртэйгээр үзэж байх шиг санагдлаа.Дараа нь
Сацугийн емдийг шувтлаад хэдэн удаа эргүүлж тойруулав.

-Агтавчаа тайл гэв.

Сацугийн нүүрийг харвал хэдийгээр ичингүйрч байсан ч гэсэн агтавчаа тайллаа. Мэгдүү
авхай түүний мөрөн дээрээс бариад өндөр олбог дээр суулгалаа.Сацу чармай нүцгэн
баилаа.

Гэхдээ яагаад энэ болгоныг туулах ёстойгоо тун ч ойлгоогүй бололтой. Ийм асуулт
өөртөө тавих ч цаг байсангүй. Мэгдүү авхай чанга хашгирах зуур тасхийтэл алгадах
чимээ сонсдов.

Сацугийн хөлийг алгадсан байх, дараа нь харахад улийсан байв. Дараа нь Сацуг
хувцаслахыг зөвшөөрөв. Эгч маань уйлж, мэгшиж байсан боловч би түүний зүг харж
түвдсэнгүй.

Мэгдүү авхай мөн дээрхийн адил намайг үзэв. Хоромхон зуур өмдийг минь шувталж,
хөлийг өвдгөөр минь холдуулаад Сацутай адил бас эсэргүүцэж болохгүй гэсэн бололтой
алгадахад нь уйлмаар санагдав.2 хөлний минь хооронд хуруугаа дүрэх нь чанга чимхэж
байх мэт боллоо. Намайг хувцаслахыг зөвшөрөх үед би өөрийгөө голын ус хаасан далан
мэт санав. жаахан хүүхэд шиг уйлж ноён Танакагийн нүдэн дээр шившигээ тарихгүйг
хичээлээ.

- Охидууд эрүүл юмаа гэж авгай орж ирсэн ноён Танакад хэлээд бүх л талаараа тэнцэж байна гэлээ. Хоёулаа л цоороогүй. Эгч нь модон махбодитой, дүү нь ус ихтэй. Их аятайхан охин, тийм байгаа биз? Эгч нь болохоор түүнийг бодвол тариачин юм даа. -Миний бодлоор хоёулаа л өөр өөрийнхөөрөө хараа татмаар охид. Би таныг гаргаж өгье. Тэгээд замдаа ярилцъя. Охидууд эндээ намайг хүлээж бай гэв. Ноён Танакаг гармагц би Сацу өөд эргэж харлаа. Эгч өндөр олбог дээр өнцөгдөж суугаад адар өөд ширтэж байна. Энгийн бус нүүрний хэлбэрээсээ болж нулимс нь хамрын самссааны дээр тогтсоныг нь, түүний гоморхсон байдлыг хараад би цурхиран үйлчихлаа. Энэ болгонд би буруутай мэт санагдаж, цамцныхаа сэжүүрээр нулимсыг нь арчив.

- энэ муухай авгай хэн юм бол? гэж эгч асуув

- мэрэгч юм бол үү даа. Ноён Танака бидний тухай аль болохоор их мэдэх гэж...

- гэхдээ яагаад ийм муухай аргаар биднийг шинжиж байгаа юм бэ?

- Сацу, та ойлгохгүй бна гэж үү? Ноён Танака биднийг үрчилж авах гэж бна шүү дээ.

Үүнийг сонсоод тэр нүдэнд нь ямар нэг цог орчихсон юм аятай нүдээ анивчив.

- чи юу яриад бна аа? Ноён Танака биднийг үрчилж авч чадахгүй шүү дээ.

- гэхдээ аав минь өндөр настай... тэгээд одоо эжий минь өвдчөөд, ноён Танака бидний ирээдүйд санаа тавьж байна гэж бодох юм. Бидний төлөө санаа тавих өөр хэнч байхгүй. Энэ үгнээс Сацу бүр хөшиж орхив. Эгч маань гуйвсан муу байшиндаа бид урьдын адил амьдарч, юу ч өөрчлөгдөхгүй гэж өөрийгөө итгүүлэх гэж орооцолдох нь надад ажиглагдлаа. Тэрээр надаас бүх л мэдээллийг бага багаар хөөсөндөр шиг шингээж авсаар байгаад цаахан азасны дараа нүүр нь аажмаар тэнийж, ямар ч яриа болоогүй юм шиг өрөөг тойруулж харж байлаа.

Ноён Танакагийн байшин хотын захад, гудамжны эцэст байдаг ажээ. Манай байшинг далай ариулдаг шиг тэдний байшинг зуун наст анхилуун нарс хүрээлж орчны агаарыг хүчтэй ариулдаг ажээ. Би нэг үнэрийг нөгөөгөөр сольж чадах бол үү гэж бодмогцоо, сэтгэл дотор хоосрох шиг боллоо. Энэ бол хаднаас буугаад хадныхаа хэлтэрхий нь болж өөрөө чулуужихтай адил юм даа. Эдний байшин Сензүрудээ л хамгийн том нь бөгөөд манай тосгоны сүм шиг маш олон хөвөөтэй ажээ.

Ноён Танака хаалганы дэргэд гутлаа тайлаад зориулалтын тавиур дээр тавьлаа. Сацу бид 2т тайлах юм байсангүй ээ.

Гэнэт араас 1 юм хөнгөхөөн цохих шиг болоход харвал нарсны боргоцой миний хөл дор уналаа. Эргэж хартал хөвсгөр үстэй, миний хэрийн жижигхэн охин нарсны ард нуугдчихав. Модны араас цухуйж инээмсэглэснээ намайг хамт тоглохыг урин эргэн харсаар гүйн одлоо. Би урьд нь хэзээ ч ямар нэгэн охитой танилцаж байсангүй, энэ нь хачирхалтай дуулах байх л даа. Тосгоныхоо охидыг мэднэ л дээ гэхдээ бид хамт л өссөн болохоор танилцана гэдэгтэй ойролцоо зүйлтэй учирч байсангүй. Гэвч Ноён Танакагийн охин Кунико үнэхээр найрсаг зантай охин бсан болохоор нэг ертөнцөөс нөгөөд шилжих явдал нь тийм ч хүндрэлтэй санагдсангүй. Хаьсан мөчрөөр босгож чулуу, боргоцойгоор өрөө тасалгаа хийсэн тоглоомын байшинд оруулан барьж автлаа ойд охины араас хөл нүцгэн л хөөцөлдөж байв.

Нэг өрөөнд нь охин надад хагархай аяганд цай чанаж өгч байгаа болж, нөгөө өрөөнд, шуудайны таараар хийж хогоор дүүргэсэн хүүхэлдэй, Тарогий нь ээлжээр бүүвэйллээ.

Таро нь танихгүй хүнд амархан дасч, харин Куникотой адилхан өтнөөс айдаг юм билээ.

Өт хараад намайг гаргаад хаяад өгөөч гэж гуйх ба Таро нь охины тусламжтайгаар үйллаа.

Кунико миний охин дүү болоосой гэж ямар их хүссэн гээч. Агуу хүчирхэг нарс мод, тэдний үнэр, тэр байтугай Ноён Танака ч энэ хүсэлтэй минь харьцуулбал тийм ч чухал биш санагдаж эхэллээ. Ноён Танакагийн байшин дахь амьдрал, Йоридо дахь амьдрал 2ын ялгаа нь хийж буй хоолны үнэр, аман дахь амттайхан хоолны амт 2 шиг үнэхэр их зөрөөтэй байлаа.

Харанхуй болмогц бид хөл, гараа горхинд угааж ирээд байшинд орж дөрвөлжин ширээг тойрон шалан дээр суув. Чанасан хоолны уур дээшээ тааз хүрэхэд, харин бидний толгой дээр цахилгаан чийдэн өлгөөстэй байгаа нь намайг гайхшрууллаа. Оройн хоолонд шарсан алгана загса, давсалсан ногоо, шөл, жигнэсэн будаа зэргийг зарц нар авчраад өгөхөд нь идэх гэж байтал гэрэл унтарчихлаа. Иймэрхүү юм ойр ойрхон болдог бололтой Ноён Танака инээлээ. Зарц нар нь 3 модон хөл дээр дүүжилсэн дэнлүүнүүдийг асааж эхлэв.

Хоолны үед чив чимээгүй байв. Би Танака авгайг гайхалтай сайхан эмэгтэй гэж дүрслэн бодож байсан чинь арай эелдэг инээмсэглэл тодруулсан мөртөө яг өтөлсөн Сацу шиг харагдлаа. Хоолны дараа авгай, Сацу 2 "го" даам тоглов, Ноён Танака босоод зарцыг кимоно авчир гэв. Түүнийг гарч явсны дараа Кунико намайг гараараа дохиод дуудлаа.

- Бид хаашаа явах юм бэ? гэв

- Чимээгүй? Бид аавын араас явъя гэлээ.

Би түүнийг гэрээс гараад явах болгонд дагадаг юм. Энэ миний бяцхан нууц гэлээ. Бид нарийхан замаар хэдэн байшин өнгөрөөд Сензуругийн гудамжинд гараад Ноён Танакагийн араас хлхон зайд даган хэдэн хормын дараа цаасан хаалтаар битүүлсэн дотроо гэрэлтэй цонхтой байшингийн гадна ирлээ. Кунико нэг хаалтны завсраар шагайж эхэллээ. Байшингаас дуулах, ярилцах, инээлдэх дууссондоно. Хэдэн минутын дараа Кунико цонхноос холдож, чийрс дээр 4 эрэгтэй хүнээр хүрээлүүлсэн Ноён Танака суугааг харах ээлж надад ирлээ. Эрэгтэйчиүүдийн нэг нь залуу эмэгтэйд шат барьж өгсөн чинь даашинзан доорх бүх л юмыг нь харж болохоор байсан тухай түүх ярьж байлаа.

Ноён Танакагаас бусад нь инээд алдах агаад харин тэр хөшгөөр халхалсан буланруу доош харан суух аж. Настайвтар эмэгтэй шилэн аяга барин исгүүн аягаллаа. Яагаад бүгдээрээ исгүүн аяглах хөгшин авгай хүртэл инээгээд байхад харин Ноён Танака л тэр зүгт харсан чигээрээ томоотой сууж буйг би ойлгосонгүй. Би завсраар нүдээ салган Куникоруу эргээд:

- энэ ямар газар вэ? гэж асуулаа

- энэ гейша нар эрчүүдийг зугаацуулдаг цайны газар юмаа. Эцэг маань энд бараг орой болгон ирдэг. Энэ түүнд юугаараа таалагддаг юм бу, бүү мэд. Эмэгтэйчүүд ундаа аягалж, эрчүүд элдэв түүх ярьж, заримдаа хамтдаа дуулж, орой явахдаа бүгд жаахан уусан байдаг.

Би дахийд цонхны завсраар харж байв. Хэн нэгний сүүдэр ханан дээр туссанаа цагаан цэцэгтэй зөөлөн ягаан кимоно өмссөн эмэгтэй орж ирлээ. Алтлаг шаргал өргөн бүс нь бүсэлхийг нь тодруулж, амьд багаан сараана цэцэг үсийг нь чимэх ажээ. Би хэзээ ч ийм гоёмсог хувцас үзээгүй байлаа. Йоридогийн ямар ч эмэгтэй ёрог даавуунаас илүү, сайндаа л жирийн хээ угалзаар чимсэн олсон даавуунаас илүү гоё хувцас өмсдөггүй юм. харин өмссөн хувцасаа бодвол эмэгтэй тийм ч сайхан биш санагдлаа. Уруул нь таглаж

хүрэхээргүй шүд нь урагш арзайн түрсэн харагдана. Толгой нь нарийхан гонзгор болохоор багад нь 2 банзны завсар хавчаагүй байгаадаа хэмээн би бодлоо. Намайг тэр эмэгтэйд цударга биш байна гэж та бодож магадгүй. Гэхдээ Ноён Танака хэн ч сайхан гэж хэлэхээргүй тэр хүүхнээс нүдээ салгахгүй байгаа нь бүр гайхаш төрүүллээ. Бусдыг инээд алдаж байхад Ноён Танака түүнийг харсаар л суух агаад исгүүн аягалан тонгойх хүүхэн налхийх нь энэ 2 бие биенээ сайн мэддэг юм байна гэдэг нь харцнаас нь мэдэгдэж байлаа.

Одоо дотор юу болж байгааг харах ээлж Күникогийнх боллоо. Сониучирхан харж ханаад бид гэр өөдөө явж, одод түгсэн тэнгэр дор нарсан төгөлд халуун усанд жаал суулаа. Энэ өдөр надад тохиолдсон үйл явдлыг эргэцүүлэн бодож тэнгэр ширтэн удтал халуун усанд сууж би чадах байлаа. Гэвч Күниког халуун ус ядрааж, нойрыг нь хүргэсэн учир зарц нар биднийг гэрт орууллаа.

Күнико бид 2ыг унтахаар хэвтэхэд Сацу хэдийн унтаж байв. Бид 2 бие биендээ наалдан хэвтэж гар гараасаа барилаа. Би баяр жаргалд умбан Күникод:

- намайг чамтай хамт амьдарна гэж чи мэдэж байсан уу? гэж шивнэв.

Миний асуулт түүнийг нүдээ нээн орон дээрээ өндийж суутал нь гайхшруулна гэж би бодсон боловч унтаж байгаа хүний жигд сайхан амьсгаа сонсогдсон болохоор миний асуулт түүнийг нойрноос нь сэрээсэнгүй ээ.

БҮЛЭГ 3

Буцаад гэртээ иртэл эжий минь улам муудсан шиг харагдлаа. Гэвч ямархуу харагдаж байсныг мартсан ч байж магадгүй. Ноён Танакагийн байшинд тамхи, модны давирхайн үнэр ханхалж байсан бол манай муу байшин үгээр илэрхийлэхийн аргагүй эжийн өвчний үнэр нэвт шингэсэн шиг санагдана. Үдийн дараа Сацу тосгонд ажиллахаар явж, Сүжи авхай ирж эжийг усанд оруулахад надад тусаллаа. Бид эжийг байшингаас өргөн гаргахад нүдний цагаан нь булингартай, цээж нь мөрнөөсөө илүү өргөн болчихсоныг нь ажиглав. Ээжийг харахад үнэхээр нүд халтирмаар болжээ. Нурууг нь би байнга үрж угаадаг учир бие нь Сацугийнхаас ч илүү чийрэг, толигор тэр эмэгтэйнэнэ зун нас барна гэдгийг төсөөлөн бодоход бэрх байв.

Шөнө орондоо хэвтсэн хойноо бий болсон нөхцөл байдлыг хэдэн талаас нь эргэцүүлэхийг хичээж юу ч боллоо гэсэн сайнаар эргэх болно гэж өөртөө итгэл үнэмшил төрүүлэхийг оролдов. Эжийгүгээр бид хэрхэн амьдрах тухайгаа юуны өмнө төсөөлөхийг хичээлээ. Бид амьд үлдлээ ч гэсэн, Ноён Танака биднийг үрчилж авлаа ч гэсэн гэр бүл маань хадгалагдах бол уу? эцэст нь Ноён Танака зөвхөн биднийг үрчилж авах төдийгүй эцгийг минь хүртэл үрчилж авах юм байна гэсэн бодол толгойд орж ирлээ. Эцсийн эцэст эцгийг минь ганцаараанг орхиж болохгүй биздээ. би ихэвчлэн өөрийн хүсэл тэмүүллээ бүрэн биелэгдэх боломжтойд итгэхээс нааш унтаж чаддаггүй хүн. Ийм бодлыг өөртөө итгүүлэх гэсэн энэ удаагийн оролдлого тун бүтэл муутай болэ хэдэн 7 хоног бараг унтаж чадахгүй, мангар юм шиг явж байлаа.

зуны халуун өглөө тосгоноос ирж явахдаа ард минь чимээ гарах шиг болоход эргэн харвал ноён Сүжи гүйж явна. Тэр амьсгаадан улайчихсан амьтан намайг гүйцэж ирээд амьсгаагаа жаахан дарснаа:

- Ноён Танака чамайг эгчтэйгээ ... аль болохоор түргэн тосгонд ирэхийг хэлүүллээ...гэдэг

юм байна. Өглөө эцэг минь загасчилахаар яваагүйд нь би гайхаж байлаа. Тэгэхээр нөгөө юм болох нь гэж ойлгов.

- Эцэг минь яах билээ? ноён Танака түүний тухай юу ч хэлээгүй юу? гэж асуулаа.

- Чио сан, алив явъя. Явж эгчийгээ олж ир гэж тэр хэлэв.

Хэдийгээр энэ нь надад таалагдаагүй ч гэсэн гэр өөдөө гүйлээ. Аав ширээний ард сууж модон ширээний банзны завсрын хирийг хумсаараа маажсан шиг байх аж. Сацу зууханд модны нүүрс шидэж сууна. Тэд хоёулаа нэгэн аймшигтай юм хүлээх мэт харагдана.

- Ааваа, ноён Танака Сацу бид хоёрыг тосгонд хүлээж байна гэнэ гэж нам гүмийг эвдэн хэллээ.

Сацу хормогчоо тайлж дэгээнд өлгөөд гараад явчихав. Аав дуугүй л сууна. Тэгээд саяхан Сацугийн байсан газар луу хялам хийснээ харцаа бууруулж толгой дохив. Яг энэ үед хажуугийн өрөөнд ээж минь нойрон дундаа гиншлээ. Намайг гүйцэж очиход Сацу бараг тосгон хүрсэн байлаа. Энэ өдрийг аль хэдийнээс олон дахин дотроо дүрслэн бодож байсан хэдий боловч ингэтлээ би айдаст автах юм гэж ер бодсонгүй. Харин Сацугийн хувьд тосгон хүртэл явах нь өдөр болгоныхоос даанч ялгарахгүй байх шиг. Гартаа наалдсан үнсийг ч цэвэрлээгүй болохоор үсээ янзлахдаа нүүрээ үнс болгочихлоо. Түүнийг ноён Танака ийм байдалтай бүү хараасай гэсэндээ очиж нүүрийг нь цэвэрлэх гэтэл эгч миний гарыг түлхээд хаячихлаа.

Компаний байранд хүрэхдээ ноён Танакад мэхийн ёсолж мэндлэхдээ биднийг хараад баярлах байх гэсэн чинь тун хүйтэн царайтай байх нь тун гэнэтийн юм боллоо. Үйл явцыг миний дотроо урьд нь дүрслэн бодож байснаас шал өөрөөр эргэх бололцоотойг анх удаа л ойлгов. Ноён Танака биднийг мұхлаг тэрэгний тэвшин дээр суулгахад нь бид тэдний гэр лүү явах гэж байна, охин эхнэр хоёр нь ч бас биднийг өргөж авах ёслолд оролцох нь гэж бодлоо.

- Ноён Сүжи бид хоёр урд талд хамт явна. Жизу-сан, та хоёр ард нь суу гэж хэлэв. Чухам яг Жизу-сан гэж хэлсэн. Миний эгчийн нэрийг ингэж өөрчилсөн нь намайг гомдоосон боловч харин Сацу үүнийг ер анзаарсангүй. Эгч маань мұхлагны зайдуу буланд, загасны хоосон сагсны дунд, нялцгай гадаргууг алгаараа түлж сууснаа мөн энэ л гараараа нүүрнээсээ ялаа үргээлээ. Би Сацу шиг нялцгар зүйлд тайван хандаж чаддаггүй бөгөөд энэ мүүхай үнэрээс яаж салах, ноён Танакагийн гэрт ямар сайхан бол, гараа цэвэрлэж, хувцасаа угаачих юмсан гэхээс өөр юу ч бодож чадахгүй явлаа.

Цааш явах бүхий л хугацаанд Сацу бид хоёр нэг ч үг солиогүй бөгөөд харин мұхлаг тэрэг уул даван Сензуру харагдаж эхлэх үед Сацу гэнэт:

- Галт тэрэг! гэж дуу алдав.

Хаа нэгтээ холд хот руу яваа галт тэрэг олж харах санаатай би мұхлагнаас толгойгоо цухуйлган хартал бид ерөөсөө ноён Танакагийнх уруу яваагүйг ойлголоо.

Мұхлаг тэрэг хотын захад байх төмөр замын тавцанд түлж очоод зогслоо. Шүүдай, сагсны дунд олон хүн шавааралджээ. Олны дунд Мэгдүү авхай, кимонотой өндөр гоолиг, муурынх шиг зөөлөн хар үстэй хүнтэй хамт байхыг олж харлаа. Тэр хүн гартаа хувцастай цүнх бариад зогсох нь сагс барьсан загасчид, фермийн эздийн дунд мэдэгдэхүйц ялгарах ажээ.

Мэгдүү авхай эрэгтэйд нэг юм хэлэхэд биднийг ажиглаж эхэлмэгц намайг айдас нөмрөөд авав. Ноён Танака түүнийг Бэкку гээд биднийг танилцуулав. Ноён Бэкку над руу удаан ширтсэнээ Сацуг болохоор гайхах янзтай ажиглах шиг надад санагдлаа.

Ноён Танака түүнд:

- Йородогоос би Сужиг авчирлаа. Өөртэй чин хамт явуулах уу? Энэ хүн охидыг таних учраас би түүнийг хоёр өдөр санаа амар явуулж болно шүү гэлээ.

- Үгүй үгүй гэж ноён Бэкку эрс хэлэв.

Мэдээж би үйл явц ингэж эргэнэ чинээ санаагүй болохоор хаашаа явах юм бэ? гэж асуухыг оролдлоо. Хэн ч намайг сонсох сонирхолгүй мэт болохоор нь энэ асуултыг би өөрөөсөө асуулаа. Ноён Танака бидний талаар Мэгдүү авхайн хэлсэн үгэнд сэтгэл ханалгүй, энэ инээдэмтэй горзгор хүнтэй хамт явуулж хувь заяаг минь тодруулах гэж байна, тэгээд бид түүнрүү эргэж ирэх юм байна гэж бодлоо.

Намайг өөрөө өөрийгөө тайвшруулах гэж оролдож байх зуур Мэгдүү авхай ялдам инээмсэглэл тодруулан Сацу бид 2ыг бохир тавцангаар дагуулан урагш явлаа. Биднийг хэн ч сонсохгүй нэлээд холдсон хойно түүний нүүрнээс инээмсэглэл нь алга болж:

- Одоо сонсож бай. Хоёр муу новшийн охид минь! гээд эргэж харснаа биднийг хэн ч ажиглахгүй байгааг далимдуулан Зууланг минь алгадаад авлаа. Би өвдсөн гэхээсээ цочсондоо бахирчихлаа.

- Та нар нэр хөөдөв өө. Та нараас бүх юмны төлөөс нэхнэ шүү. Ноён Бэкку их хатуу хүн, хэлсэн болгоныг нь дагаарай. Галт тэрэгний суудал доогуур мөлх гэж тушаасан ч үг дуугүй биелүүлээрэй, ойлгов уу?

Хэдийгээр Мэгдүү авхайн төрхийг ажвал хариу хэлэхгүй бол дахиад цохих нь гэмээр байсан ч, би айсандаа үг дуугарч чадахгүй болжээ. Миний бодсончлон авгай гараа сунган хүзүүг минь өвдтөл чимхэж байгаа нь хаанаас ч хамаагүй хазаж аваад байгаа нэг хачин амьтантай хамт нэг хоолойд орчихсон шиг санагдав. Би тэссэнгүй эхэр татаж эхэллээ.

Хэсэг хугацааны дараа ноён Танака ирээд:

- Юу болоо вэ? Энэ охидод ямар нэгэн юм нэмж хэлмээр байгаа бол миний дэргэд хэлээрэй. Та эдэнтэй ингэж харьцах үндэсгүй шүү гэв.

- Эдэнд олон юм хэлмээр байвч галт тэрэг ирлээ гэж Мэгдүү авхай хэллээ.

Нээрээ булан тойроод галт тэрэг гарч ирлээ. Ноён Танака биднийг ачаа бараагаа шүүрэн авч бүжигнаж эхэлсэн хүмүүсийн дэргэд аваачлаа. Удалгүй галт тэрэг ирж бидний өмнө зогслоо. Даргар кимонотой ноён Бэкку Сацу бид 2н дунд чихэн ороод тохойноос минь чирж вагонд суулгав. Эцэст нь ноён Танака бидэнд ямар нэгэн үг хэлсэн боловч юу ч сонсохгүйгээр гутарсан байв. Магадгүй энэ нь:

- Мата по “Бид дахин үулзанаа”

эсвэл:

- Матте йо “Хүлээгээрэй”

үгүй бол:

- Ма деио “За хөдлөөрэй” ч гэсэн байж магад.

Намайг цонхоор харахад ноён Танака мұхлаг тэрэг рүүгээ очиж, Мэгдүү авхайн гараа кимоногоороо арчиж байлаа. Мөчийн дараа эгчийн дуу гарч:

- Чио сан гэв. Би сэтгэл өвдсөндөө газар доогуур ороход бэлэн, гараараа нүүрээ дарлаа. Эгч миний нэрийг дуудсан нь л хүрэлцээтэй байсан бөгөөд цааш нь юу ч хэлэхгүй байсан ч болох байлаа.

- Бид хаашаа явж байна аа, чи мэдэх үү? миний бодлоор Тийм Үгүй гэсэн нэг л үг хангалттай байх байсан. Түүнд бидний хаашаа явж байгаа нь ч чухал биш байсан байж

магадгүй, гэхдээ тэртэй тэргүй би мэдэхгүй юм чинь. Бэкку нэртэй горзгор хүнээс энэ тухай асуухыг оролдсон ч тэр хариу хэлсэнгүй. Урьд өмнө нь хэзээ ч ийм хүнийг харж байгаагүй мэт тэрээр Сацу өөд ширтсээр байлаа.

Эцсийн эцэст дургүй нь хүрсэн бололтой:

- Муу загас! Та 2 ямар муухай өмхий байнаа гэж хэлэв.

Тэр цүнхнээсээ сам гаргаад Сацугийн үсийг самнаж өвдтөл нь угзарч харагдав. Сацу үйлчихлаа. Болж байгаа болгонд буруутайгаа мэдрэхийн зэрэгцээ эгчийгээ зовохыг харж сууснаас тэр хүн намайг зовоосон нь хамаагүй дээр байх байлаа.

Настай тариачин авгай Сацуд лууван сарвайгаад хаашаа явж байгааг асуулаа.

- Киото руу гэж Бэкку өмнөөс нь хариулав. Түүний хариултаас миний дотор муухайрч, Сацугийн нүд рүү ч харж чадахгүй байв. Сензуру хот ч алсын хот шиг санагдав.

Киотогийн тухайд ярих юм алга. Миний хувьд бол нэгэн удаа Миура эмчээс сонссон Гонконг юмуу, Нью-Йорк шиг сонсогдож байлаа.

Бид галт тэргээр удаан явсан боловч энэ хугацаанд юу ч идсэнгүй ээ. Бэкку цүнхнээсээ боодолтой гүнжид түрхсэн тутарганы базмал гаргаж идэхийг нь шууд л харлаа. Түүний ёрдойсон ясан гараараа будааны базмалаа авч нүдээ ч өргөлгүй жижигхэн муухай амандаа чихэхийг нь хараад би дахиад иймэрхүү нэг ч эрүү шүүлтийг давахгүйгээ мэдэв.

Киото л юм байх гэж бодсон нэгэн том хотод ирээд тавцан дээр буулаа. удалгүй өөр галт тэрэг ирэхэд бид тийшээ орж, жинхэнэ Киото руугаа явлаа. тэнд түрүүчийнхийг бодвол илүү олон хүн байсан болохоор тувт зогсоогоор явлаа. орой болохын хирд Киотод ирэхэд би гэдэг амьтан бүх л өдөржингөө усан хүрхрээ буусан хад ямар байх вэ, тийм л болсон байв.

галт тэрэг Киотод ойртох хооронд би хотыг бага зэрэг харлаа. жаахан байзнаад алсад харагдах уулын оройгоос дутахгүй өндөр барилгуудыг харлаа.

ийм том хот байдаг гэдгийг одоо болтол төсөөлөхгүй явжээ. одоо ч гэсэн галт тэрэгний цонхоор хотыг харах болгондоо гэрээ орхин гарсан анхны өдөр төрсөн айдас, хүйдэс, хоосрон өнчирсэн тэр мэдрэмжээ би дурсан санадаг юм. ноён бэкку бид 2г тохойноос минь бариад алхах нь худагнаас 2 ус хувин аваад яваа юм шиг л байв. хэрвээ мөчийн хэртэй тавьчихвал зугтаачихна гэж бодсон байж болох, гэхдээ би яагаад ч зугтахгүй байсан. тэр биднийг хаашаа ч авч явж байгаа гэсэн далайн ёроол мэт адилхан ээлгүй энэ аварга том байшин, гудамжин дүнд ганцаараа үлдэхээс илүү аймшиг байхгүй билээ. тэр 1930 оны үед Киотод маш олон хүн тэрэг байсан болохоор буудлын дэргэд эгнээ үүсгэн зогсоно. бид мұхлагтай хүн тэргэнд ноён бэккугийн хоёр талд суугаад явахдаа түүнийг миний бодсоноос ч илүү ясан хэлхээ болохыг мэдэх нь тэр.

тэр хүн тэрэгний хөтлөгчид:

- жион дахь Томинаго-чо руу гэв.

хөтлөгч дүүгүйхэн хөдлөв. хоёр нарийхан зам өнгөртөл явсны дараа би зүрхээ чангалан байж ноён Бэккугээс:

- бид хаашаа явж байгааг хэлж өгөөч? гэв. тэрээр хариулахгүй болвуу гэтэл:

- та нарын шинэ байшинд гэв.

үүнийг сонсоход миний нүд нулимсаар дүүрч, Сацу мэгшиж эхэллээ. би ч гэсэн уйлахад бэлэн байсан боловч ноён Бэкку гэнэт сацуг эхэр таттал нь цохиод авав.

би ч гэсэн хөмхийгөө зууж тэслээ. удалгүй бүтэн Йоридогоос ч өргөн санагдсан өргөн чөлөө рүү эргэлээ. гудамж дүүрэн машин мұхлаг тэрэг, унадаг дугуй, олон хүн

багширсан замын цаанах нөгөө захыг арай чүү харлаа. би урьд нь машины зургыг харж л байсан л даа. гэхдээ тэднийг хүнд үйлчлэхэд зориулж биш, харин хүмүүсийг зовоох харгис ширүүн эдлэл болгосон шиг тэр үед санагдсан. бүрэнхий болох тусам улам сэтгэл тавгүй болж том хотын гэрэл гэгээнд анх орсон болохоор амьдралдаа ахиж хэзээ ч ийм догдлол мэдрээгүй билээ. ноён Танакагийн гэрт оройн хоол идсэн оройгоос өөр газар цахилгаан гэрэл би үзээгүй байлаа. энд болохоор бүх л байшингийн цонхнууд доороосоо дээшээ цөм гэрэлтэй.

дараа нь гудамжны нөгөө талд мундаг том вааран дээвэртэй Минамиза театрыг харсан нь надад ордон мэт харагдана. хүн тэрэг дахиад жаахан яваад хоёр талдаа мод эгнүүлэн тарьсан нэг л хязгааргүй нүүрэн тал үргэлжилсэн модон байшингуудыг хараад дахиад л дотор эвгүйцлээ. миний бодлоор дэгжирхэлийн дээд болсон кимонотой эмэгтэйчүүд хаашаа ч юм яаран хөлхөх бөгөөд сүүлд мэдэхнээ тэдний ихэнх нь эрчүүд байв даа.

тэгж тэгж байшингийн орох хаалганы дэргэд зогсоход ноён бэкку буугаад намайг дагахыг зангалаа. дараа нь тохиолдож болох хамгийн азгүй зүйл боллоо. сацу бас буух гэтэл ноён бэкку эргэж хараад буцаагаад түлхчихэв.

- суу. чи өөр газар очно гэв.

би ч сацу өөд, тэр ч над руу харлаа. бид 2 анх удаа бие биеэ мэдэрсэн байх. гэхдээ энэ нь хормын төдий үргэлжилж, би эргэн тойрноо олж харахгүйгээр орилон чарлалаа. ноён бэкку намайг үндсэндээ чирч байшинд оруулаад хөл дээр минь зогсоов. шатан дээр тансаг гэгчийн кимонотой, гайхалтай гоё хүүхэн зогсож байв. ноён танакагийн төрсөн хот Сензуруд гейшагийн кимоног хараад гайхширснаа би саналаа. гэхдээ энэ кимоно усны урсгал санагдуулам нимгэн мөнгөлөг хээтэй, намирсан, ялдамхан цагаан цэнхэр өнгөтэй, зүйрлэхийн аргагүй тансаг байлаа. усанд нь мөнгөлөг тулбага загас хөвж, түүнийг шүргэх ногоохон навчны дээрх усны мандлыг алтан утас нэвтлэн хатгасан торгон бүстэй, цэвэр торгоор оёсон кимоно байсанд би эргэлзсэнгүй. зөвхөн хувцас нь ч ер бүс байсангүй ээ. цайруулах энгэсэг зузаан түрхсэн царай нь нар туссан цагаан үүл мэт харагдана. ард нь бөөгнүүлэн боосон үс нь лак түрхсэн мэт гялалзах аж. үсэндээ өчүүхэн төдий хөдлөхөд гялтганах нарийхан мөнгөн утсан унжлагатай хуван сам хатгажээ.